

רשומות

קובץ התקנות

11 ביולי 1960

1024

ט"ז בתמוז תש"ך

עמוד

- 1408 תקנות היעדרות (תיקון מס' 2), תש"ך-1960
- 1410 תקנות מחלות בעלי-חיים (סימון בקר) (מס' 2), תש"ך-1960
- 1411 צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2) (תיקון מס' 2), תש"ך-1960
- 1412 צו הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (תחומי רשויות מקומיות המשמשים לנופש או להבראה) (תיקון), תש"ך-1960

מדור לשלטון מקומי

- 1412 אכרות פתח-תקוה (הרחבת תחום העירייה) (תיקון), תש"ך-1960

פקודת היערות

תקנות בדבר אגרות לרשיונות יער

בתוקף סמכותי לפי סעיף 26 לפקודת היערות ¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת השניה לתקנות היערות ³, תבוא תוספת שניה זו:

„תוספת שניה

(תקנה 4)

אגרות רשיונות יער

שיעור האגרה בלירות

1. רשיון הניתן לתושבי כפרים להפיק תוצר

רת יער מאזורים שמורים ליער לצרכי
בניה, שימוש ביתי וחקלאות

1.00

2. רשיון הניתן לתושבי כפרים או בני שב

טים לרעות מקנה באזורים שמורים ליער —
לתקופה שלא תעלה על חודש — לכל
ראש:

החל מ־' בחדשי
תשכ"א
(1.10.60)

עד מ' בחדשי
תשכ"א
(30.9.60)

0.50

0.02

(1) בקר פרט לעזים וכבשים

0.10

0.02

(2) כבשים

0.30

0.20

(3) עזים

3. רשיון להפיק תוצרת יער מאזורים שמורים

ליער לצרכי מלאכה ומסחר —

(1) לכל גזר עץ שארכו אינו עולה על

0.10

מטר אחד

(2) לכל גזר עץ שארכו עולה על מטר

0.20

אחד

(3) לכל חמישה גזרי עץ לשם ייצור

1.00

מחרשה אחת מטיפוס מקומי

1.00

(4) לעצי הסקה — לכל טונה מטריית

7.00

(5) לפחמי עץ — לכל טונה מטריית

0.02

(6) לכל גרופית זית

0.06

(7) לכל שתיל זית משריש

5.00

(8) לסיד — לכל טונה מטריית

0.02

(9) לכל סמך עץ

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ס"א, עמ' 690.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' כס' 2, עמ' 1.
³ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 1754; ק"ת 988, תש"ד, עמ' 739.

שיעור האגרה בלירות

0.07

(10) לכל מוט של גדר

(11) לעצים שאינם סמוכי עצים ומוטות

2.00

של גדרות — לכל טונה מטריית

(12) לעצי הסקה של אקליפטוס — לכל

1.00

טונה מטריית

4. רשיון לרעות מקנה של זרים באזורים

שמורים ליער — לתקופה שלא תעלה על

חודש — לכל ראש

מ"ט' בתשרי
תשכ"א
(1.10.60)

עד מ"ט' בתשרי
תשכ"א
(30.9.60)

0.75

0.04

(1) בקר למעט כבשים ועזים

0.15

0.02

(2) כבשים

0.45

0.20

(3) עזים

5. רשיון להפיק תוצרת יער מאדמת יער

שהיא רכוש פרטי לצרכי מלאכה ומסחר —

0.02

(1) לכל סמוך עץ

0.07

(2) לכל מוט של גדר

2.00

(3) לעצים שאינם סמוכי עצים ומוטות

של גדרות — לכל טונה מטריית

1.00

(4) לעצי הסקה של זיתים או חרובים —

לכל טונה מטריית

1.00

(5) לעצי הסקה שאינם זיתים או חרור

בים — לכל טונה מטריית

6.00

(6) לפחמי עץ — לכל טונה מטריית

(7) לסיד שנשרף בעזרת דלק שהוא

2.00

תוצרת יער — לכל טונה מטריית

(8) לסיד שנשרף בעזרת דלק שאינו

0.10

תוצרת יער — לכל טונה מטריית

(9) לכל גזר עץ שארכו אינו עולה על

0.10

מטר אחד

0.20

(10) לכל גזר עץ שארכו עולה על מטר

אחד

1.00

(11) לכל חמישה גזרי עץ לשם ייצור

מחרשה אחת מטיפוס מקומי

6. רשיון לכרות עצים מוגנים על פי הפקוד

"1.00

דה — לכל רשיון

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות היערות (תיקון מס' 2), תש"ך—1960".

משה דיין
שר החקלאות

ב' בתמוז תש"ך (27 ביוני 1960)
(חמ 78880)

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר סימון בקר למטרות זיהוי למניעת התפשטות מחלות מידבקות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) 2² (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"בקר" — פרים, שוורים, עגלים, פרות, מבכירות, עגלות, תואים לכל גזעיהם בין מגידול מקומי ובין מיבוא;

"שטח רשות מקומית" — שטח של עיריה, מועצה מקומית, מועצה אזורית, מועצה כפרית, כפר, מאהל, מושבה, מושב עובדים, מושב שיתופי, קיבוץ, קבוצה או כל שטח מיושב אחר.

2. רופא וטרינרי ממשלתי (להלן — רופא) רשאי לפרסם, בדרך הנראית לו בשטח רשות מקומית, הודעה שבה יקבע את המקומות והמועדים לסימון בקר המוחזק באותו שטח.

3. פורסמה הודעה כאמור בתקנה 2, חייב המחזיק בקר להעמידו לרשות רופא או מפקח על הבהמות (להלן — מפקח) לשם סימון בהתאם להודעה.

4. רופא או מפקח רשאי, בכל עת, להורות לבעל בקר שבקרר טרם סומן לפי תקנות אלה על סימון אותו בקר במקום החזקתו הרגיל או בכל מקום אחר שיורה הרופא או המפקח.

5. רופא או מפקח שנתבקש על ידי מחזיק בקר לסמן את הבקר, יקבע תאריך, לא יאוחר מחדשיים מהיום שנתבקש כאמור, לביצוע הסימון במקום שמחזיק הבקר ציין בבקשתו.

6. לא יחזיק אדם בקר בגיל 6 חדשים ומעלה שלא סומן בהתאם לתקנות אלה.

7. לא יעביר אדם משטח רשות מקומית אחת לשניה, לא ימכור ולא יקנה בקר בגיל שלמטה מ־6 חדשים אלא אם סומן לפי תקנות אלה.

8. סימון לפי תקנות אלה יבוצע על ידי רופא או מפקח בתווית לפי הדוגמה שנקבעה בתוספת (להלן — תווית) ובהתאם להוראות מנהל אגף בעלי חיים במשרד החקלאות.

9. לא יחזיק אדם — למעט רופא, מפקח או אדם שהוסמך לכך בכתב על ידי מנהל השירותים הוטרינריים — תווית ולא יעבירנה לאחר.

10. לא יסיר אדם — למעט רופא או מפקח — תווית מעל בקר חי ולא יגרום להסרתה.

11. לא תותקן תווית שנפלה או הורדה אלא על ידי רופא או מפקח.

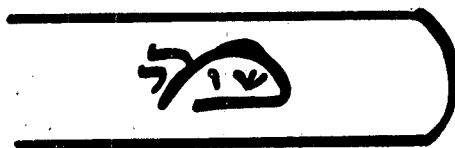
12. לא ישנה אדם, לא ישחית, לא יקלקל תווית, תו הדפסה או סימון עליה ללא אישור בכתב מאת רופא.

13. נשחט או מת בקר מחוץ לבית מטבחים, יוריד בעליו לאחר השחיטה או המוות את התווית מהבקר וימסרנה מיד לרופא או למפקח.

¹ ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

14. בעד ביצוע הסימון לפי תקנות אלה, תשולם אגרה של 50 אגורות לכל ראש בקר, אולם בעד ביצוע סימון בעדר הגדול מ־50 ראש בקר כשהסימון בוצע בו בבת אחת, תשולם אגרת סימון של 40 אגורות לכל ראש בקר.
15. אבדה תווית של בקר שסומן, יחולו על מחזיק הבקר הוראות תקנות אלה, ובלבד שהבקשה לפי תקנה 5 תוגש לרופא או למפקח לא יאוחר מחמישה עשר יום מיום אבדן התווית.
16. בעל בקר חייב להושיט לרופא או למפקח העומד לבצע או המבצע סימון באותו בקר לפי תקנות אלה, את כל העזרה הדרושה לתפיסת הבקר ולהחזקתו בשעת הסימון.
17. תקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר), תש"ד—1960³ — בטלות.
18. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (סימון בקר) (מס' 2), תש"ד—1960".

תוספת

משה דיין
שר החקלאות

ב' בתמוז תש"ד (27 ביוני 1960)
(חמ 738200)

³ ק"ת 983, תש"ד, עמ' 603.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור תשלום חובה

בתוקף סמכותי לפי תקנות 2 ו־7 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

1. במקום פריט 3, מתחת לכותרת „הטובין” שבתוספת הראשונה לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2), תשי"ח—1958², יבוא פריט זה:

„3. ויטמינים ותוספות אחרות למספוא, וכן חמרים לייצורם — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת, הגנה על תוצרת הארץ מפני התחרות מוצרי יבוא, וכן קיום מחיר אחיד.”

2. היטל ששולם על טובין לפני היכנס צו זה לתקפו ושלא היה חיוב לשלמו אילולא צו זה, רואים אותו כאילו נגבה כדין.

3. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 2) (תיקון מס' 2), תש"ד—1960”.

משה דיין
שר החקלאות

ט' בתמוז תש"ד (4 ביולי 1960)
(חמ 74048)

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18.

² ק"ת 760, תשי"ח, עמ' 737; ק"ת 780, תשי"ח, עמ' 1104; ק"ת 962, תש"ד, עמ' 249.

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

צו בדבר תחומי רשויות מקומיות המשמשים לנופש או להבראה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 (ב) לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959¹, אני מכריז לאמור:

- בתוספת לצו הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (תחומי רשויות מקומיות המשמשים לנופש או להבראה), תש"ך—1960², מתחת לכותרת „הרשות המקומית” לאחר פריט 9 יוסיף פריט זה: „10 מטולה”.
- לצו זה ייקרא „צו הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (תחומי רשויות מקומיות המשמשים לנופש או להבראה) (תיקון), תש"ך—1960”.

תיקון התוספת

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ט בסיון תש"ך (24 ביוני 1960)
(חמ 785202)

¹ ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.
² ק"ת 906, תש"ר, עמ' 831.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

אכרזה בדבר הרחבת תחום עיריית פתח-תקוה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת העיריות, 1934¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולאחר עיון בדין וחשבון של ועדת החקירה בהתאם להוראות סעיף 5 האמור, אני מכריז לאמור:

- בסעיף 1 לאכרזות פתח-תקוה (הרחבת תחום העיריה), תש"ך—1960³, ברשימת החל-קוה בגוש 6364, במקום „156—262” יבוא „156—162”.
- לאכרזה זו ייקרא „אכרזות פתח-תקוה (הרחבת תחום העיריה) (תיקון), תש"ך—1960”.

תיקון סעיף 1

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ח בסיון תש"ך (23 ביוני 1960)
(חמ 8071)

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 1004, תש"ר, עמ' 980.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).